1874. I. évfolyam. 72. szám. Debreczen, Csütörtök, okt. 8.

Előfizetési feltetelek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *részvénynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkeszt. irodában vétetnek fel.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába „Tisza"-bankház (Főpiacz 1584. szám. a. földszint jobbra) **czimezendők.**

Debreczen, okt. 8.

— A közigazgatás reformja ügyében a belügyminiszternél tartott értekezletek megállapodásait a következőkben közöljük s fentartjuk magunknak ezen megállapodásokra nézve észrevételeinket lapunk egyik közelebbi számában megtenni.

A conferentiák tárgyát a municipalis törvény egynémely részeinek tervezett módositása képezte azon munkálat alakjában, melyet a belügyminiszter a tanácskozmánynak előterjesztett.

Ezen tervezett reformok az 1870. évi XLII. t. cz. némely módositását vonnák maguk után, nevezetesen:

a) a közgyülés hatásköre;

b) az állandó választmány hatásköre.

c) a főispán hatásköre;

d) a szolgabirói hatáskör;

e) a fegyelmi eljárásra vonatkozó intézkedések.

A főelv, melyen az egész tervezet nyugszik: gyorsitani a közigazgatást, az önkormányzat eddigi jogainak megszoritása nélkül s egyszersmind biztositani azt, hogy azon ügyek, melyekre a törvényhatóságoknak nagyobb befolyás szándékoltatik adatni, biztosan és gyorsan elintéztethessenek.

Ezen főelvet a conferentia minden tagja magáévá tette s ezen irányban discutálták azon gyakorlati szükségeket, melyek a közigazgatás reformját szükségessé teszik, de melyek egyszersmind a reformoknak határt szabnak.

A jelenlegi közgyülések hatáskörét módositandónak találta az értekezlet, főkép azon oknál fogva, hogy a közgyülés hatásköréhez jelenleg oly ügyek soroltattak, melyeket a közgyülés tényleg el sem intézhet s melyek tárgyalása a gyakorlat által különben is elvonatott.

Azon teendők, melyek a megyei közgyülések hatáskörétől elvonatnának, az állandó választmányra volnának átruházandók; teljesen épségben hagyatván a megyei közgyülés ellenőrzési és birálati joga az összes megyei kormányzatra nézve.

Az állandó választmányra bizatnának a törvényhatósági közlekedési vonalok és épitkezésekre vonatkozó intézkedések végrehajtása; a közgyülés hatáskörében maradván ezen intézkedések elrendelése és meghatározása. Továbbá a zárszámadások átvizsgálása, meghagyatván a közgyülésnek a tisztviselők felmentési joga.

A közigazgatási határozatok felebbvitelére nézve azon véleményben volt az értekezlet, hogy ezekben az illetékes hatóságokat megállapitani szükséges és pedig ugy, hogy mindazon ügyekben, melyekre nézve a községi törvény 22. §-a értelmében első fokban a község van hivatva határozni, mint másodfoku hatóság a szolgabiró határozzon; mint harmadfoku hatóság pedig véglegesen az állandó választmány.

Mindazon ügyekben, melyekben egyes törvények vagy rendeletek mint elsőfoku hatóságot a szolgabirót, vagy r. t. városokban a tanácsot, mint másodfokut pedig az alispánt jelölik ki, nevezetesen iperügyek, italmérési ügyek tartassanak meg ezentul is ezen hatóságok s ezekre nézve maradjon meg mint harmadf. hatóság a miniszterium.

Az állandó választmány hatásköréhez tartozik továbbá az egészségügy kezelése és ennek ellenőrzése, mindazon teendők, melyek az adókezelésről szóló törvényjavaslat szerint a törvényhatóságokhoz utasittatnak, mely ügyekre nézve az idézett törvény elég széles hatáskört és befolyást biztosit az állandó választmány részére, oda tartoznék továbbá az iskolatörvény végrehajtására való felügyelet és mindazon ügyek elintézése, melyek az iskolaszékek, sőt az iskolatanácstól a törvényhatósághoz felterjesztetnek s melyek némelyikére az állandó választmány végérvényesen határozna.

Az állandó választmány független tagjait a közgyülés választja. Az állandó választmány tagjai: a főispán (mint elnök;)a megyei tisztviselők közül az alispán, a főjegyző, árvaszéki elnök, főorvos, számvevő, pénztárnok; a kormány által kinevezett tisztviselők közül a tanfelügyelő, az adófelügyelő (uj intézmény) és esetleg a kir. mérnök; ezenkivül a bizottmány által választott tagok, kiknek minimuma 20, maximuma 40 legyen, hogy e szerint az üléseken való részvétet egymás közt felosszthassák.

Hosszu vita folyt a felett, hogy az állandó választmány tagjai büntetés terhe alatt kényszerittessenek-e az ülésekben való részvételre, vagy pedig, hogy azon esetre, ha a bizottság választott tagjai jogaikkal nem élnek kellő számban, a jelenlevők határozzanak.

Ezen kérdésben annyira eltértek a vélemények, hogy erre nézve megállapodás nem jött létre, a conferentia tagjai legnagyobb része azonban a kényszereszközök alkalmazását gyakrlatilag kivihetőnek és czélbavehetőnek nem találta.

A fegyelmi eljárásra nézve felmerült azon nézet, hogy csak a bünfenyitő eljárás elintézése bizassék ezután a rendes bíróságra. A kisebb fegyelmi büntetések közigazgatási uton intéztessenek el. Ezen nézetet azonban a belügyminiszter nem fogadta el, és a fegyelmi eljárásra nézve azon módositás szándékoltatik életbeléptetni, hogy a tiszti kereset elrendelése felett ne kellessék a közgyülésnek ujabban határozni, hanem azt a fegyelmi választmány által elrendelt vizsgálat folytán rendelhesse el az, ki a vizsgálatot elrendelte. (Főispán, állandó választmány, esetleg alispán.)

A szolgabiró hatáskörére vonatkozólag szükségesnek látta az értekezlet, hogy a szolgabirák mellé segédek alkalmaztassanak azon czélból, hogy a hivatalos teendők ellátása egy egyén akadályoztatása folytán fenakadást ne szenvedjen, szükségesnek látta továbbá az értekezlet a törvény oly módositását, hogy a szolgabiró köteleztessék a járás székhelyén lakni, vagy ott rendes irodát tartani, melyben ő vagy segédje folytonosan található legyen.

Ezekből állnak a conferentiák határozatai.

---

* **Különös** hirek szárnyalnak a politikai bizalmas körökben. Az egyik az, hogy Bittó kormányelnök és gr. Szapáry belügyér urak közt nagyon élessé vált az összeférhetlenség érzete. A másik, hogy a legutóbbi minisztertanácsban Bartal keresk. ügyér megtámadta Ghyczy egyik legfontosabb javaslatát, minek folytán e javaslatot a pénzügyér visszavonta. Mi a való ezen hirekben, az nemsokára a képviselőház folyosóin megtudható lesz.

---

* **Az uj kölcsönre** f. hó 6-án, a „Pester Lloyd" értesülése szerint, a magyar általános hitelbanknál több mint 1300.000 frtot irtak alá.

---

* **A vallás és közoktatási miniszter** megengedte, hogy azon jogtanulók, kiknek jogában áll az államtudományi államvizsgálatot az egyetemeknél eddig fennállott rendszer szerint tehetni le, ezen vizsgálatot az 1874/5-iki iskolai év végeig letehessék; ezen határidőben az irt vizsgáknak netaláni ismétlései is benfoglaltatnak.

---

* **A magyar és erdélyi postamesterek** évenkint tartatni szokott congressusa e hó 6-án befejeztetvén, a congressus köréből bizottság ment a keresk. miniszterhez, figyelmét kikérendő a postamestereknek az országgyüléshez benyujtott emlékiratára. A miniszter a legszivélyesebben fogadta a küldöttséget és kijelenté, hogy a méltányos kérést a lehetőleg figyelembe veendi.

---

* **Rudolf** trónörökös f. hó 5-én Gödöllőről visszautazott Schönbrunba. Mária Valeria főherczegnő pedig tegnapelőtt Gödöllőre érkezett s e szerint a királyné is megjön a legközelebbi napokban.

---

* **A marosvásárhelyi** honvédtáborban f. hó 6-án ért véget a hadgyakorlatok, melyek befejezésén jelen volt József főherczeg és Szende honvédelmi miniszter is. Honvédeink itt derekasan kiállták a próbatüzet, s a főherczeg ki is nyilatkoztatta, hogy a honvédséget illető elismerést ők megerősitették. Este fáklyás zene rendeztetett József főherczegnek, ki lelkesedést támasztó beszédében szólt az eddig kivivott eredményekről. Beszédét buzditó szavakkal végezte. József főherczeg és a miniszter ma utaztak tova M. Vásárhelyről.

---

* **Az északisark expeditió** főbb tagjait az uralkodó tegnapelőtt kihallgatáson fogadta, s hosszasabban beszélgetett velök, örömét fejezve ki az elért eredmények felett. Kepessel ő felsége magyar nyelven társalkodott.

---

* **Az 1869-iki** katonai előléptetési szabályzat megszüntetésére vonatkozólag „Koller báró, közös hadügyér következő körrendeletet adott ki okt. 3-án: „Ő cs. és k. apostoli felsége legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, a cs. k. hadseregben levő katonai személyek előléptetése iránti uj szabályzatok kidolgozását és mielőbbi előterjesztését. Az 1874. okt. 2-án kelt legfelsőbb elhatározás alapján soronkivüli előléptetések az uj szabályzat életbe lépte előtt csak akkor hozatnak javaslatba, ha az illető minden feltétel tökéletes telyesitése után, rangfokozata szerint az illető chargenárendszeresitett tényleges állomány számának rangidősebb felébe léptettetett elő, ha továbbá minden tekintetben jeles volt, ugy a minősitő sorozat szerkesztői, mint á véleményezők egyhangulag megállapitották.

---

* **A nemzeti bank**, a „N. Fr. Pr." szerint, nem idegenkedik attól, hogy a magyar vidéki pénzintézetek kivánatát, hat milliónyi viszleszámitolási hitel megnyitását illetőleg, elfogadja; ugy látszik, hogy az első hazai takarékpénztár ajánlatát, mely szerint kétmillió névértékü állampapirok vételnének e hitel alapjául, elvben elfogadná; ezen ügy azonban nem haladta még meg a bizalmas értekezések stadiumát.

Október 6-ika Aradon.

(Második közlemény.)

(A-d). A kitüzött fekete lobogók már kora reggel jelzék, hogy a város gyászünnepet ül.

Reggeli 6 órakor harsogott el a riadó, felelevenitve mintegy a 49-iki események emlékezetét, midőn a nemzet fegyverben állt, s a harczi kürt riadása hitta fel naponkint a haza hü fiait a nehéz küzdelemre. . . .

A gyülekezés a kiserdői vendéglő helyiségbe volt kitüzve, hol 9 óráig a honvédegyletek küldöttei s az aradi honvédegyletnek is minden tagja megjelenvén: ünnepélyes csendben, a nemzeti bánat kinyomatával az arczokon, indult meg a menet a rom. kath. templomhoz. Ide érve, a két tüzoltói-zenekar a templom előtt állott fel: a menettel érkezők pedig a templomban elfoglalták a részükre fentartott helyeket. Kevéssel ezután megérkezett a városi hatóság a polgármester és a megyei hatóság a főjegyző vezetése alatt. Ott láttuk a kir. törvényszék, járásbiróság, pénzügyi igazgatóság képviselőit s a testületileg megjelent honvéd tisztikart. A helybeli egyletek is megjelentek lobogóikkal.

A templom kapuzata felett cserfa lombokkal átvont fekete posztóval voltak dusan bevonva és zöld lombokkal diszitve az egyház szentélyének falai. A középen állt a magasra emelt katafalk. A kegyelet számtalan koszoruval, nemzeti szalagokkal, babérágakkal halmozá el e ravatalt, melyek közt volt azon 13 koszoru is, melyet a főváros hölgyei küldtek ez alkalomra. A ravatal bal oldalára volt feltüzve a Damjanicsné által készitett gyászlobogó a tizenhárom halálfejjel, melyek a száz meg száz gyertya lángjai közt oly szomoru benyomást tettek a szemlélőre . . . s jobboldalt a ravaltól ott ült a gyászosnő, kinek özvegysége keserveit a legőszintébb rokonszenvvel osztja az egész haza — a hős Damjanics neje, könyekkel szemeiben s a legmélyebb áhitattal rebegve a hő imát az egek urához! . . .

Közvetlenül a ravatal mellett két oldalt álltak: Székesy Károly, Knapp Ferencz volt honvédszázadosok, Gáspár József és Réthy János altisztek egyenruhában, kik most a honvédmenház falai közt találnak nyugtot az átélt viszontagságok után; ezek mellett két oldalt a debreczeni honvédek a 48-diki honvéd-egyenruhába öltözve, képeztek sorfalat, s közülök mindenik egy-egy vértanuságot szenvedett tbnok megkoszoruzott arczképét tartá kezében.

10 órakor kezdődött a gyászmise, melyen Lakatos Ottó zárdafőnök pontifikált, egyike a hazafias minorita szerzetesrend azon tagjainak, kik szabadságtörekvéseink érvényre juttatásában közvetlen részt vettek. Az egyházi zene- és énekkar városunk számos, vallás-különbség nélküli mükedvelői által támogattatva, egy magasabb szabásu gyászmisét adott elő, erőteljesen és szabatosan.

A gyászisteni tisztelet legmeghatóbb részét képezé Varga Ferencz gyoroki plébános ur emelkedett és hazafias szellemü szónoklata.

A requiem végeztével az u. n. libera helyett egy hatalmas gyászének adatott elő zenekiséret mellett, melyet Lukácsy Miklós szerzett.

A zászlók elülvitele mellett megindult most lassan haladva a közönség a templomból a főtéren át, a Maros tulsó oldalán a vártól nem messze délnek fekvő kivégzési hely felé.

Damjanicsné egy kocsin követé a menetet Mednyánszkyné társaságában.

A menetben beláthatlan néptömeg vett részt, s a zenekarok felváltva gyászindulókat játszottak. Valóban megható, lélekemelő volt e menet látványa. Ezeren és ezeren a legméltóbb csendben és komolysággal, arczaikon a legmélyebb megillettődés kinyomatával haladtak a szent hely felé.

Az uj-aradi országut töltésére felérve — ott terült el a tér szemeink előtt. . . . a nap, mely a vértanuk utolsó pillanatait látta, rendithetlen nyugalmában hinté szét sugarait a kegyelet szent érzetétől áthatott sokaság felett. Mióta ez a nap ragyog az égen: mennyit szenvedett e szegény haza, mennyi hős vére áztatá hazánk drága földét. . . . Nemzetek születnek és halnak el; lesznek hatalmasokká és görnyednek sulyos rabigába — s a természet örök rendje — az változatlan . . . oly közönyösen nézi az emberek küzdelmét a létért, a nagy eszmékért! . . .

A rendőrség részéről a legerélyesebben kellett fellépni, hogy a kivégzési hely lehetőleg szabadon tartassék a honvédegyletek küldöttei számára, kik azután félkörben álltak körül a szerény emlékoszlopot, mely a bitófák helyét jelzi, s mely a templomból elhozott számos koszorukkal volt elhalmozva.

Ünnepélyes pillanat volt ez, számosan könnyeztek.

Legelőször a dalárda énekelt el zene kiséret mellett két versszakot az „Isten áld meg a magyart" hymnuszból s azután Feleky Miklós lépett a fekete posztóval bevont kis állványra, s nagy hatással, szép csengő hangon szavalá el Jokai Mór egy alkalmi költeményét.

Most ismét a dalárda énekelt, szintén zenekiséret mellett egy szép gyászdalt, melyet Kunert Ede szerzett s szövegét, Györgyösy Rudolf készité ez alkalomra.

Ekkor Tiszti Lajos lépett a szónoki állványra s utána a szónoklatok sorát Degré Alajosé zárá be, ki a hazai honvédegyletek központi bizottsága nevében mondott lelkes beszédet.

Ezután a „Szózat"-ot éneklé el a nép, s a zenekarok hazafias indulói mellett megindult a menet vissza a városba, ismét a legszebb csend és rendben.

Oly szép, oly megható volt az ünnepély — valóban méltó egy nemzet vértanuinak emlékéhez! . . .

Arnim gróf elfogatásához.

A tegnap érkezett porosz lapok csak rövid értesitést hoznak Arnim gróf elfogatásáról. Mint táviratok jelentik, a berlini lapok mind foglalkoznak az ügygyel s Arnim gróf elfogatását praeventiv rendszabálynak mondják. Hir szerint a börtönben már tudtára adták a fogolynak, hogy azonnal szabad lábra helyezik, mihelyt átszolgáltatja a kérdéses hét levelet. Elfogatása napján a gróf épen születése napját ünnepelte. Délben jelentek meg nála az illető kerület landrathja, Testendorf államügyész és és Pescatore törvényszéki biró mindkettő Berlinből s nehány más hivatalnok. A házat csendőrség vette körül s a távirda felügyelet alá helyeztetett.

A házmotozások, melyek a hely szinén, továbbá a gróf berlini lakásán és anyósánál valamint fiánál, ki dradonyos hadnagy, tartattak, eredménytelenek maradtak: Munkel, a gróf ügyvéde már megkezdé a tárgyalásokat a fogoly szabadonbocsátása ügyében. Erre nézve a másodfolyamodásu bíróság fog határozatot hozni. (Már hozott.)

Az összes lapok kivétel nélkül constatálják a kinos benyomást, melyet az esemény tőn. A "Börsen-Courir" azt hiszi, hogy ha csakugyan feunforgott az, — hogy Arnim gróf reá bizott hivatalos okmányokat tiltott módon akart felhasználni, akkor a rendszabály a gróf állása és rangja daczára nemcsak jogosult, hanem szükséges is; Németországban nem szabad a Lamarmoraféle gazdálkodást türni. A „B. Zt." szerint nem magánlevelekről van szó, hanem azon aggály forgott fenn, hogy Arnim gróf fontos köziratokat akart nyilvánosságra hozni s jelentőségteljes állami titkokat elárulni. Hivatalos uton felszólitották, hogy adja vissza az okmányokat, de a gróf vonakodott, s igy a kormány kénytelen volt a peres utra lépni:

Ugyanily értelemben adja elő a félhivatalos „Nordd. Allg. Ztg." az ügyet. E lap közleménye szerint, mely még csak távirati kivonatban van előttünk, Hohenlohe herczeg a pá-

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

A MEGCSALATOTT NŐ BOSZUJA.

Amerikai regény.

(Folytatás.)

III.

Thorndyke Lőrincz.

— Én a képfaragásra adom magam, viszonzá nyugodt öntudattal. — Más emberek a művészet által hirre és gazdaságra vergődtek, tehát miért nem én? Csak adna pénzt az én feketevérü nagybátyám, és küldene el Rómába hogy a régi mestereket tanulmányozhatnám, — ugy megvagyok győződve, hogy —

— Hogy ön lángeszével tüzrelobbantaná az egész világot. Kétségkivül. Ösmertem már ön előtt másokat, kik épen igy gondolkodtak, és tudom mi ő hirre tettek szert. De miként jött ön ide? kérdé hirtelen mr. Gilbert.

— Ah, ennek története van, — viszonzá Lőrincz gyöngéd tekintetet vetve Norinára. Életemet egy nagyon szerencsés véletlennek köszönöm. Lovam levetett és miss Bourdon azon pillanatban haladt el előttem s felsegitett.

— Nem ezt akartam tudni, mondá mr. Gilbert röviden. Általában miként jött ön Maine-ba?

— Bocsánatot kérek. Lydyard Tom — hisz ösmeri a Lydyardokat Portlandból — de mégsem, ugy gondolom, ön nem ismeri őket. Lydyard Tom házasodni akart, ennélfogva felszólitott engem, hogy jöjjek hozzá. Tom és én meghitt barátok vagyunk, mint — Damon és Pythias; és miután menyegzőjére meghivott, visszautasithattam-e meghivását, kérdem most önt Gilbert? Becsuktam az ajtót, hátat fordittottam a labdacsoknak — eljöttem — láttam — én — kisasszony, szabad kérnem egy pohár czitromvizet? Nincs önnek fogalma, mr. Gilbert, mily kinzó szellem vagyok, miután alig tudok mozdulni.

— Talán mégis van róla fogalmam, volt mr. Gilbert hideg felelete.

A látvány, a mint Norina, a nyugágyon kinyujtózott alak fölé hajolt, szemeinek halvány fénye, valódi fájdalomteljes érzést keltett Gilbertben. És ha Norina nem tudta is, de tudta Gilbert, hogy ez átkos, ledér, lassu beszédü Sybarita lefolyt élete minő volt a multban.

Épen ezen pillanatban lépett be Eszter néne, követve Reuben nagybátya és József által. Nem szenved kétséget, hogy Gilbert szivesen látott vendég volt, s hogy a szivökben iránta táplált jó indulat nem változott meg, láthatta. A thea készen volt, mindenki elfoglalhatta tehát helyét.

Miután mr. Thorndyke sérült csipője, nem engedé, hogy helyéről mozdulhasson, Reuben nagybátyja tehát a tolható nyugágygyal és mindennel együtt a közelebbi szobába tolta, s Eszter néne és Norina egymással versenyezve szolgáltak a betegnek. Természetében fekszik minden nőnek a betegeket babósgatni, és még inkább, ha ezek fiatal és csinos férfiak, — és valjon nem szivesen veszik-e ezt a férfiak?

Mr. Thorndyke egyáltalában nem volt beteg — az már nála elmult s bevégzett dolog volt. Eszter néne a theát, — s Norina a piritott kenyérdarabokat adta kezébe. És beszélt velök kelemes modorával, vagy halgatagon feküdt, simogatva gyémántgyürüs ujjaival bajuszát, és ekkor valóban vonzó kinézésset birt. mr. Gilbert nagy bosszankodására. Gilbertnek a mai napig nem volt valódi fogalma a pokol kinzó tüzéről, de ma éjjel megösmerte azt. Halgatni Eszter néni csevegésére, és Reuben bátya prosájára, és a mellett a kék szemeket a feketékkel halgatagon enyelegve látni, az felette sok volt arra nézve, hogy egy emberi erő elbirja. És ő némán ült, félénken, egész megváltozva, nem ugy mint a hajdani Norina, és ah, mégis mennyi boldogság ragyogott arczán! Mire való is a beszéd akkor, midőn a halgatás oly édes?

Az esteli végeztével mr. Thorndyke a szomszéd szobába helyeztetett vissza, a kandalló melletti helyére Norina egész este nem közeledett hozzá, ott ült mindig zongorája mellett és dalaiban önté ki egész lelkét. Gilbert Richard, szivében telve féltékenységgel, értette e dalokat — Talán Thordyke Lőrincz is, ki félig behunyt szemekkel, s mosolygó ajkakkal ott feküdt. Gilbert kedvencz dalai valának ezek, melyeket ő küldött Norinának, de e gyönyörü, régi balladák jellentősége nem a jogügyészt illeték. Bosszantó volt, Thorndyke Lőrinczet mosolyogva ott nyugodni látni, azon tudattal, hogy a daloló leány szive az ő kezeiben van, s azzal azt teheti, a mit akar. Nem volt képes ezt tovább kibirni, s midőn a dal elhangzott, felállott, s mindenkinek jó éjszakát kivánt.

— Hogyan, ily korán Gilbert? mondá Thorndyke, órájára tekintve. Mi sietős dolga van önnek. Hiszen Portlandban nincsenek kliensei, és miss Bourdon szivesen fog még nehány ily dalt eldalolni.

Mr. Gilbert alig ügyelt a fiatal emberre, hátat fordított neki s körülményesen megmagyarázta Reuben bátyának, hogy ma lehetetlen tovább maradnia, de holnap reggel ismét vissza jö. Nem szoritott senkivel kezet, hanem vette kalapját és távozott.

— Gilbert igen megváltozott, jegyzé meg eszter néne. Nem ugy véled te is, Norina? Nem oly. Barátságos és őszinte, mint máskor.

— Mondhatnám, hogy felette szeszélyes felelt Thorndyke, barátságos és őszinte, e két kifejezést Gilbertre csak utoljára alkalmaznám. Különben nem rosz ember, az öreg Gilbert, azonban iszonyu kotnyeles — nem igy vélekedik kegyed is, miss Bourdon?

— Nekem igen tetszik mr. Gilbert, viszonzá miss Bourdon, és én kellemes férfinak találom őt. Azt hiszem nem volt ma jókedvében. —

Fagyos, csillagfényes idő volt, midőn a jogügyész a városba visszatért. Sebes léptekkel haladt, és arczán sötét felleg honolt.

— Bárki mást, csak őt nem, bárki mást csak őt nem, gondolta Gilbert keserüséggel. Ah, mr. Gilbert, valjon nem volna-e féltékeny magára a Canterbury érsekre is, ha azt miss Bourdon társaságában találta volna! És Norina már szereti őt! Ez már megszokott dolog mr. Thorndyke Lőrinczné. Huszonhat éves, csinos alaku orr, kék szemek, bajusz, és birtokában a new-yorki „arany fiatalság" hanyag indolentiájának. Mivel birt ezen kivül? De van-e még valamire szükség, hogy a női sziveket megnyerjük? És Norina szive a Lőrinczé, örökre — örökre! Norina, Norina, oh ha rágondolok hogy ő Thorndyke Lőrincz hatalmába fog esni!

Igen, Norina az ő hatalmában volt, szerette őt. Avagy nem volt-e az oly regényes, épen ugy, a mint az kedvelt beszélyeiben leirva volt, az első találkozás, midőn a sors vérzően is megsebesitve Norina lábaihoz vetette? Nem volt-e ez örök időkre szivébe vésve, — e festmény, melynek fényét, élénkségét az idő el nem homályosithatja? A dolog igy történt:

(Folyt. köv.)

risi német nagykövetség levéltárát hiányosnak találta; mintegy negyven darab okmány hiányzott. A kormány Arnim grófot felelősségre vonván, ez nehány iratot visszaadott; nehány okmányról azonban nem akart semmit sem tudni, nehányat pedig nem akart átszolgáltatni. Több havi sikertelen alkudozás után a kormány a törvényszékhez tette át a dolgot.

Vidéki levelezés.

Nagy-Szalonta, 1874. okt. 5.

Október 3 és 4-ke itt nagy nap volt. A békésbihari 9-ik honvédzászlóalj akkor tartá zászlószentelési ünnepélyét. A város, mely körülbelől 10—12 ezer lelket számlál, már jó eleve nagyszerü készületeket tett, e solemnis alkalomra.

Elérkezett a várvavárt időpont: október 3-ika déli 11 órakor már szokatlan mozgás uralkodott az utczákon, előidézve a Debreczen felől jövő vonaton érkezők által, kik megtölték a város 5 bérkocsiját, melyek mindennap kifáradnak ugyan az indóházig, de többnyire (nagyon kevés kivétellel) mindennap üresen térnek vissza.

Déli 12 órakor tüz ütött ki. A kár nehány száz forintra megy, s mint értesülék, vigyázatlanságból eredt. Délután érkezett meg a zászlóanya: Báró Simonyi Lajosné.

Este kivilágitás volt, mely illuminatio abban állott, hogy meggyujtattak az utczai lámpák, melyek különben csak jelképezni szokták a világosság utáni hajlamot, miután e lámpák égő szerepeltetése a ritkaságok közzé tartozik, mert 4 havi itt létem óta azoknak lángjait először vagyok szerencsés láthatni. Esteli fél 9-kor a honvéd laktanyából a honvédek által tartott fáklyákkal, fáklyásmenet indult a zászlóanya tiszteletére, kisérve a Károly Ferdinánd nevát viselő 51. gy. ezred zenekarával, mely a piaczot megkerülve, Lovassy Ferencz háza előtt állapodott meg, hol a zászlóanya szállva volt. Itt a zenekar nehány darabot játszott. A lelkesültség azonban nem üté meg várakozásomat, mert ámbár egy honvédtiszt: „Éljen báró Simonyi Lajosné asszony" felkiálltást hangoztatott, de az csak gyenge viszhangra talált, miből azon szomoru észleletet vonom, hogy a tengernépet inkább az itt évtizedek óta nem hallott katonai zene, mint a tisztelet, s lelkesültség csalá ki a szemező eső daczára a szabadba. Ezután a menet a piaczon át, a zenekar majdnem folytonos müködése közben, a honvéd laktanyába tért vissza.

Másnap reggeli 6 órakor ujból megharsant a zene, s 7 óra felé már gyülekezett a nép, a helv. hitv. egyház korlátja közé. Fél 10-kor megkondult a harang, s vele egyidejüleg a dob pergése lön hallható. A kivonult diszszázad a templom hosszának középajtajával szemben az ezen alkalomra készitett 3 lépcsőzetü emelvény előtt foglalt állást: jobbra tőle párhuzamos vonalban a katonai zenekar. A harangszó összegyüjté a népet, s zsufolásig töltő be a templomot. Megkezdődött az isteni tisztelet. A bevezető ének elhangoztával a zászlóanya Pongrácz honvéd tábornok karján, s a kék szalaggal diszitett fehér ruhában, s ugyanoly hajékkel megjelent koszoru-leányok: egy-egy honvédtiszt karjára füzve léptek be. Ott láttuk báró Döry főispánt disz magyarban, ugyanugy Dobozi főjegyzőt, több mágnást, s a város összes hivatali, s egyéb testületét hiány nélkül képviselve. Ezután a dalárda hallatott egy éneket.

Végeztével Nagy Sándor ref. lelkész lépett a szószékre. Beszédében a hazaszeretetet s polgári erényeket fejtegeté lelkesitő szavakban: mely után kibontatott a zászló. Fehér selyem, közepén az ország czimere, nemzetiszin szegélyzettel. Rajta széles, aranyrojtos sötét lila bársonyszalag csüngött ezen' aranynyal hímzett felirattal: Életünk hazánké s királyunké; — és a másikon: Báró Simonyi Lajosné a Békés bihari 9-ik honvédzászlóaljnak 1874.

Szé Kálmán egyházi beszéde is igen lelkesitően hatott. Beszédében többi közt korholással emlité az országból kimenő magyarokat, kik a haza oltára helyett, a külföld zsámolyához rakják le ugy szellemi mint anyagi gyüjteményüket.

Ekkor kivonult a közönség a már emlitett állvány köré. Megkezdetett a zászló szegeinek beverése. Végeztével Pongrácz tábornok vevé kezébe a felkoszoruzott, s rövid, de lelkes szavak kiséretében átnyujtá Farkas századosnak, ki azt szinte lelkes szavak kiséretében a zászlótartó őrmester kezébe adá át, mire a katonai zenekar a „Tartsa Isten, óvja Isten" hymnuszt játszotta el. — Az oszlophoz gyült század esküjét letévén, az ünnepély bevégződött.

Délután 2 órakor a „Korona" czimü vendéglőbe Szalonta város nehány meghivott polgárai közebéden jelentek meg. A magasabb kör(?) pedig a bálteremmé alakitott csizmadiaszinben tartá diszebédjét, mely esteli fél 7 órakor oszlott szét.

Este 9 órakor fényes tánczvigalom volt, mely reggeli 6 óráig tartott; a katonai zenekar és a békés-gyulai czigánybanda húzta a talp alá valókat.

Irinyi Gerő.

Debreczeni szinház.

= Szerdán, okt. 7-én adatott: **Feuillet Octav** 3 felvonásos drámája **„Julia."** A darab meséje ez: De Cambre Móricz (Együd) egyike azon nagyvilági férjeknek, kik azt hiszik, hogy minden családfői kötelmüket teljesitették, ha nejüknek szép butorzatot, fogatot, csipkéket, gyémántokat adtak; a sziv az csak mellékes kérdés, s a szerelem csak akkor édes nekik, ha azt a családi szentélyen kivül élvezik. Móricz ur nem is csinál titkot nézeteiből, szeretőket tart, sőt azokat egyszer-másszor házánál, midőn nagyobb társaság van, fogadja is; és Móricz neje, Julia (Rónainé) azon ritka nők közé tartozik, kik évek hosszu során át egyetlen panasz, egyetlen szemrehányó szó nélkül türik a mellőztetést. A szegény mellőzött nő keservét emeli azon körülmény, hogy gyermekeit az apa zsarnok hatalma, a háztól távol nevelteti. A fiu a tengerészeti akadémiában van a leány Cecille (Rónai Mari) bár már elérte 15-ik évét, zárdában neveltetik. A darab kezdetén Cecille a szülői háznál van, s anyja esdekelve kéri férjét, hogy ne szakitsa el tőle leányát többé, de a férj hajthatlan marad, s a leányka még egy évre a zárdába megy. A férj ezen szivtelensége, valamint könyelmü életmódja bántják a család egyetlen barátját Turgy Maximot (Mándoki), ki a mellett, hogy a férjnek leghivebb barátja, már 15 év óta őrült szerelemmel viseltetik barátjának neje Julia iránt. Julia sejti ezt, de mint becsületes nő Maximban csak a barátot szereti, s Maxim, ki ismét igen becsületes férfi, tiszteli barátja nejének erényét, s szerelmét kebelébe zárja, s szenved akkor, ha imádottja körében van, szenved ha a mellől távozni kell. — Maxim, kire Móricz szivtelensége, mely a leánynak anyjától elszakitásában nyilvánult, döntő befolyást gyakorol, egy végső kisérletet tesz, hogy visszaadja Juliának nyugalmát, boldogságát, s a hü barát őszinte szeretetének ékesszólásával tesz szemrehányást barátjának azon élet miatt, melyet folytat, s melylyel a szerető hitves szivét megtöri, saját családi boldogságát feldulja, s mindenre, mi szent kéri, könyörög neki, hogy szakitson a könyelmü élettel, hagyja el szeretőit, térjen vissza nejéhez, tegye azt boldoggá, s adja vissza annak elszakitott leányát. Móricz erre kaczagva válaszol, nevetségesnek nyilvánitja barátja beszédét; ő igen jól érezi magát az általa folytatott életmód mellett, sőt azon meggyőződésben van, hogy minden valamire való férjnek kell szeretőt tartania, mert különben saját neje mibe sem veszi, s tulnéz rajta. Csak azon nők hüek férjeikhez, kik tudják, hogy férjüknek kedvese van. Maxim a férj ezen kimélytelen nyilatkozatára feloldozva véli magát a baráti kötelmek alól, s a 15 éven át vissza fojtott szerelem, egész hatalmával kitör érző kebléből, s midőn Juliával találkozik, szerelmét bevallja a megrémült nőnek, elmondja neki, hogy ma már feloldva tartja magát a barátság szent kötelmei alól, s kéri, hogy jutalmazza meg oly sok éven át visszafojtott szerelmét. Julia nehány pillanatig haboz, de végre is győz a kötelességérzet, s ha nem is a sértett, hanem a kötelességét érző nő büszkeségével követeli, parancsolja, hogy Maxim távozzék. — Maxim azonban elragadtatva az őrült szenvedély heve által, még erősebben folytatja az ostromot, a midőn a férj lépteinek zaja hallatszik, végre is tartva a botránytól, elrohan. A férj belép, s meglátva a felindulástól még mindig remegő Juliát, azt hiszi, hogy neje Cecille távozta felett busong, s a kipirult nőt szépnek találja, s ezt megis mondja neki, dicséri szivjóságát, becsületességét, hüségét, s a szegény asszony, kire, mint hervadó virágra a harmat, oly hatással voltak a férj oly sokát nélkülözött érzelemteljes szavai, megindultan borul a férj kebelére, s kéri hogy csak beszéljen tovább, tovább, hisz oly jól esik azt neki hallani. — És a pár pillanatraátmelegedett férj beszél . . . elmondja, hogy a szomszéd nyári lakban egy férjétől elvált nő Cressyné jött lakni (Lukácsyné), derék asszony, kit több jó ismerős ajánlott neki, — e nő bizonyosan fogja látogatását tenni Juliánál, tehát fogadja szivesen. — És ezzel meglett adva a kegyelemdöfés a szegény hitves szivének. — Cressyné Móricz egyik kedvese volt, s Móricz a nehány pillanatnyi szerelmi ömlengés után azt kivánta nejétől, hogy ez kedvesét fogadja magánál. — A szegény nő megigéri, hogy elfogadja e nőt, s a férj távozik, s Julia megtörve rogy le a padlagra.

E megrázó jelenet után Julia kilovagol, találozik Maximmal, a vihar utól éri őket, s az elől egy csősz kunyhójába menekülnek. A csősz a lovakat tartja künn, s a mellőzött és vérig sértett nő előtt Maxim szerelmi orjöngésében tulkiáltja a vihart, s a szegény nő annyi éven át örzött erénye elbukik. A mámorból felébredve belátja szörnyü vétkét, s elhatározza, hogy Maximmal megszökik a férj és gyermekek elől, s valahol a világ egy zugában meghuzzák magokat.

De a bukott hitves és a hütlenné lett barát a vihar és a férj nélkül számitottak. Móriczot is a mezőn érte, s egy gunyhóba szoritotta be a vihar. Itt végig gondolt eddigi életén, s visszaemlékezett Maxim szemrehányásaira, s egy-szerre a keserü megbánás érzete töltő el kebelét, s azon elhatározás, hogy multjával szakit, s ezentul csupán nejének, gyermekeinek él.

A vihar után Móricz és Maxim találkoznak, s Móricz tudatja a meglepetett jó baráttal, hogy gondolkozott az általa adott tanácsokon, s elfogadja azokat. Hogy minő hatást gyakorolt ez Maximra, ki végre élte üdvét nyerte el Julia birásában, gondolhatni. — A két szerelmes megrémülve a férj ezen későn bekövetkezett megtérésén, elhatározza, hogy a Párisba utazott férj visszajöveteleig megszökik. Maxim elmegy, hogy a szökéshez megtegye az előkészületeket, s Julia is épen csomagolni akarja ruháit, a midőn Cecille, leánya hirtelen megjelen, s tudatja a meglepett anyával, hogy apja hálaistennek visszarendelte a zárdából, s most már honn marad. — A szegény anya az első pillanatban visszautasitja az őt átölelni akaró leányt, s csak most érzi bukásának egész sulyát, s aztán zokogva, görcsösen szoritja leányát magához. — A leány himzést vesz elő, s anyjával a jö őről beszélgetve, elárulja magát hogy Maximot szereti. . . Ez ujabb tördöfés az anya szivébe, — ki aztán tudatja leányával, hogy ezen szerelemről mondjon le, mert Maximnak egy növel van viszonya, kihez egész életére lekötve van. Cecil sir, de megigéri hogy lemond; s könytelt szemekkel távozik. — Ekkor jö meg Maxim, hogy megszökjenek. — Julia tudat vele mindent, hogy leánya megérkezett, hogy az szereti Maximot, végre is győz Maxim keblében a nemesebb érzelem, s bucsut vesz Juliától, s elrohan, s elutazik Egyptomba. — Ezzel végződik a második felvonás.

Egy év telt el Maxime elutazása óta. — Julia szive megtört, s halálos szivbajban szenvedett. Maxime visszatér Egyiptomból, Párisba érkezik, s tudatja Móriczczal megérkezését. Móricz, ki egy év óta hü férj, gondos atya lön, örvend barátja megérkezésének, s előveszi leányát, s beszél vele a férjhezmenetelről, végre rátér, hogy ő tudja, hogy leánya szereti Maximot, s ő örömest fogja őt nőül adni barátjához. A szegény leány ekkor egész ártatlanul bevallá, hogy ő nagyon szereti Maximot, de neje annak nem lehet, mert egy növel viszonya van, ő azt bizonyosan tudja, mert anyja mondta azt neki. — Ekkor világosodni kezd Móricz elméjében, most érti meg barátja elutazásának okát, s leányát a szobából kiparancsolja, s nejét, ki épen belép, komoly beszélgetésre szólitja fel. — Elmondja nejének, hogy szomoru hirt kell tudatni vele. Egyiptomból levelet kapott, ott egy valaki meghalt, és az a valaki Maxim. Julia felsikoltott, de hirtelen erőt vett magán, s azt mondja, hogy az nagy csapás Maxime anyjára nézve. „De másra is" feleli a férj, „szegény leányunkra, ki ugy hiszem vetted észre szereti Maximot." Julia zavarában azt mondja, hogy nem tud a felől semmit, s mindent, mit Cecil apja előtt elmondott először tagad, azután bevall s végre azt is bevallja, hogy megcsalta férjét. „Megölöm őt!" kiáltja a férj, — — „Már meghalt!" feleli a szegény nő, a midőn Móricz mutatja Maxim levelét, melyben irja, hogy már Párisban van s erre Julia egy fauteuillbe roskad s szive megreped. E perczben jelentik Maximot, — a férj, ki nem tudja, hogy neje meghalt, félrevonul, Maxim belép s lábujjhegyen közeledik az alvónak gondolt nő felé s hosszu csókot nyomott annak hideg homlokára. A férj ekkor előrohan s vállát megragadva kiáltja: „Tudod-é hogy meghalsz!" mire Maxim a kiszenvedett nőre mutatva mondja: „Tudod-é hogy meghalt!" s a függöny legördül.

Ez uttal nem szólunk az egyes szereplőkről, csak az összelőadásról emlitjük meg, hogy ily sikerüt, ily összevágó előadást a nemzeti szinpadon is ritkán lehet látni. Minden szereplő oly tüzzel, oly szenvedélylyel játszott, hogy a közönség csaknem feledte azt, hogy szinpad van előtte, s folyvást együtt érzett, együtt szenvedett a szereplőkkel. — A darab becséről s az egyes szereplőkről a jövő előadáskor szólandunk.

HELYI HIREK.

— **A reformátusok debreczeni főiskolájának** igazgatósága hivatalosan tudatja, hogy az intézet mindenik tanszakában u. m. az akadémiában gymnasiumban, tanitóképezdében a tanév oct. 10-én d. e. 8 órakor a főiskolai imateremben tartandó isteni tisztelettel kezdetik meg. A gymnasium két tanszékére megválasztott tanár: Nagy Pál a mér- és természettani tudományok, — és Géresi Kálmán a magyarirodalom tanára székfoglaló beszédöket oct. 11-én d. e. 10 órakor tartandják ugyanazon imateremben. Mely ünnepélyekre a nagyérdemü közönséget tisztelettel meghivja a fentirt igazgatóság.

= **A szinházi botrány** folyvást tart, az az üresek a padok folyvást minden este. Már pedig a tegnapi drámai előadás csakugyan zsufolt házat érdemelt volna. Ugy maga a darab, mint az előadás ritka müélvezetet nyujtott. De hát kell is az nekünk, jobb annál talán még a fonatos sorra járás is. Bizony szégyenkezve veszszük a tollat kezünkbe, hogy mindennap a részvétlenségről kell irnunk, — de miután eddigi felszólalásainknak még nem láttuk sikerét, mi meg nem unjuk a mindennapi kornolást s elvárjuk, hogy annak a szinügy érdekében minél előbb kivánt sikere legyen.

= **Ismét egy fiatal életet** ragadt el a halál. Vetéssy Vilma, Vetéssy Mihály törvsz. végrehajtó kedves 15 éves leánykája nincs többé. Vasárnap a vásárban volt még, s ott megázott, s 48 órai szenvedés után ma reggel ½ 2 órakor jobblétre szenderült. Temetése a szülők vargautczai 2193-ik sz. a. házától holnap délután 3 órakor leend. — Vigasztalódást kivánunk a bánatba merült szülőknek és testvéreknek, s csendes nyugodalmat az elhunytnak a föld ölében.

= **Beküldetett.** A város lejtmérezése tárgyában már egy hónappal ezelőtt megállapodás történt. A közgyülés által helyben hagyatott a pályázat eredménye és mégsem látunk semmiből semmit; pedig ugy tudjuk, hogy a vállalkozó tartozott volna szerződés szerint azonnal a külső munkához fogni. Ez ügyet jó lesz nyilvánosan nógatni, mert különben szunyadásra lesz kárhoztatva, mint oly sok más ugyanazon szakmakörhöz tartozó, a városnál. Gyanitjuk ugyan a halogatás okát, — mert ugy hallottuk, hogy a vállalkozó csőd alá jutott, azóta. — hanem ez kevés ok még arra, hogy annak mi igyuk meg a levét. Annál gyorsabban kell határozó lépést tenni és ha azon vállalkozó nem felelhet meg, neki akkor uj pályázatot lehet hirdetni, a mikor figyelembe vehetők azon nézetek is, melyek e lap hasábjain ki voltak fejtve az első pályázatkor. A téli ködös és esős idők nem alkalmasok ily munkálat teljesitésére s e miatt ismét egy félév fog elveszni a különben is drága időből.

— **A gazdasági tanintézetben** az előadások megkezdése oct. 12-ére halasztatott, mivel az ismert krizis következményeiről a közönség későn értesülvén, a hallgatóság tulajdonképen csak oct. 3-tól kezdett gyülekezni. Örömmel értesülünk róla, hogy még nagyobb számmal jelentkezik a tanulóság, mint azt ily zavaros állapotok után előre várni lehetett volna. Azt I-ső évesek száma már meghaladja a mult évit: a II-od évesek pedig Keszthelyről is gyarapodnak, hol az intézet már e tanév kezdetétől megszünt felsőbb tanintézet lenni.

= **Az északsarkutazók vazéreinek** Payer és Weyprechtnek, s Kepes orvosnak igen sikerült arczképei Rott Lipótés testvére czeglédutczai férfidivat kereskedésébe megérkeztek, s kaphatók.

= **Csigatávirda.** Tegnap d. u. 4 óra 51 perczkor adatott fel Budapesten részünkre egy távirat, s azt megkaptuk este ½ 10 órakor, természetesen, hogy lapunkba már nem jöhetett bele. E távirat szerint: „Novák Gusztávi és társai elleni sajtó perében, az esküdtszék itélete a másodfolyamodásu törvényszék által az 16399-ik sz. a. határozattal megsemmisittetett." Igy ujabb esküdtszéki tárgyalás fog tartatni.

= **Mint lapunk tegnapi**, s hetfői hirdetési rovatában olvasható volt, a „Pátria" kölcsönös életbiztositó bank debreczeni főügynökségét Borsos Ferencz urtól, ki azt más egyéb halmozott teendői folytán letette, Schwarcz Bernát ur vette át, s irodáját a főpiaczon, a Kenessey féle házban megis nyitotta. Ez intézet vidékünkön évek óta terjedelmes üzlettel bir, a károk kifizetésében pontos, gyors és méltányos, s megérdemli, hogy a biztositó közönség pártfogásában részesittessék.

— **Szombaton**, okt. 10-én adatik, „Petaud király udvara," uj operette másodszor.

KÖZGAZDASZAT.

Piaczi árak 1874. Az áru czikkek s árak megnevezése a dienesi országos vásár alkalmával 1 pár hizott ökör 300—310 frt. Hizott tehén 140—150 frt. Fejős tehén 150—180 frt. I. rendü jármos ökör 250—260 frt. II. rendü jármos ökör 180—200 frt. III. rendü jármos ökör 140—150 frt. 1 Darab jó igás ló 100—120 frt. Hizott sertés 150 font szalonnás 70—75 frt. 1 Pár féléves sovány süldő 25 frt. Esztendős sovány sertés 30—35 frt. Két esztendős sovány sertés 45—60 frt. Anya birka 8—10 ft. Magyar juh 10—12 frt. Ürüh birka 12—18 ft. Ökör bőr 26—28 frt. Tehén bőr 22—24 frt. Ló bőr 7—8 frt. 25 kr. Juh bőr 2.—60. Birka bárány bőr 1—1.20. Magyar bárány bőr 1.—80, 2 frt. 1 Darab ölni való veres borju 10—11 ft. Nyársra való malacz 2—2.50. Ölni való bárány 2.50.—3 frt. 100 Darab nyul bőr 20—32 frt. 10 db ökör szarv 20—25 frt. Szarv hegy 7—8 ft. Nagyobb gyékény 100—120 frt. Kissebb gyékény 50—51 frt. 1 Mázsa sós szalonna 50—52 frt. Sós háj 50—52 frt. Juh turó 30—32 frt. Nyers faggyu 18—20 frt. Szin méz — — — Sonkolyos méz 24—26 frt. Kender kifésült 30—35 frt. Kender fésületlen 12—18 frt. Csepü 4—8 frt. Mont liszt 13.60, Zsemlye liszt 12.80, Sárga viaszk 90—95 frt. Idei gubics — — — Fosztatlan uj toll 120—130 frt. Öcska toll 50—80 frt. Pehej uj 210—220 frt. Öcska 150—170 frt. Enyv 34 frt. Birka gyapju kétszer nyiró 70—75 frt. Birka gyapju egyszer nyiró 80—90 frt. Magyar gyapju mosott 36—38 frt. Magyar gyapju mosatlan 20—24 frt. Rongy fekete 4—5 frt, Rongy fehér 7—8 frt. Lószőr hosszu 90—100 frt. Lószőr kurta 44—50 frt. Virágolaj tisztitatlan 20 frt. Virágolaj tisztitott 22 frt. Hamuzsir 20—22 frt. Timsó 10—11 frt. Szóda angol fehér 8.50,—9. Szappan 17.50, 18. Repczeolaj tisztitatlan 18 frt. Repczeolaj tisztitott 25 frt. 100 Itcze lenmagolaj 30—32 ft. Hegyi ó bor 16 frt. Hegyi uj bor 14 frt. Olvasztott tehén vaj 80 frt. Juh vaj — — — Szalonna zsir 68 frt. Szilva pálinka ó 56 frt. Szilva pálinka uj 40 frt. Élet pálinka 28 frt. Szesz 30. foku 30 frt. Tej 8—10 frt. Tejfel 30—40 frt. Bor eczet 20—24 frt. Szesz eczet 4 frt. Szin méz 80 frt. Aszalt szilva — — — Piaczi liszt 7—8 frt. Lenmag olaj — — — Kendermag olaj 22—24 frt. 1 Mérő buza 4.—4.80, Kétszeres 3.40.—3.80, Rozs 3.10.—3.30, Árpa 2.20.—2.40, Zab 1.65.—1.75, Tengeri 4.30.—4.50, Köles 3.—3.50, Köles kása 6.50.—7. Szikső jófele —.—.—, Lencse szatmári 5 frt. Lencse szepességi 8.—8.50, Borsó szatmári —.—.—, Borsó szepességi 8.—8.50, Paszulj fehér 8.—8.50, Vetett repcze mag őszi 5.—5.20, Vadrepcze mag 2 frt. Lenmag 3 frt. Kendermag 2 frt. Dió 6—8 frt. Aszalt szilva —.—.—. Aszalvány 2.—2.50, 1 Zsák burgonya 1.—1.80, 1 Pár tyuk 90 kr. Csirke 50 kr. Kappan 1.10, Kövér lud 4—6 frt. Sovány lud 2 frt. Pulyka 2.40.—2.60, Kacsa 80 kr. 12 Darab tyuktojás 30 kr.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**
Főmunkatárs: **Hamar László.**

HIRDETÉSEK

Tánczta nitási hirdetés!

Van szerencsém a t. cz. szülőket tisztelettel arról tudósitani, hogy f. évi október 1-ső napjától kezdve ugy a leánynöveldék (Tánczosné asszonyságét kivéve, hol nem tanitok) mint a magánházakbeli leánykák, ifjak és felnőttek számára tánez-csoportokat rendezni fogok.

A czélszerübb beoszthatás végett tisztelettel felkérem az illető t. cz. szülőket és felnőtteket, hogy a tanulni akarók becses neveit velem közölni sziveskedjenek.

Ez évben is a szinházban gyermek-jelmez-bál tartása által szándékozom tanitványaimnak kedélyes mulatságot szerezni, kik benne részt venni ohajtanak.

Miután jövőre nézve Pesten a tánczta nitással leszek elfoglalva, Debreczen városába csak egyszer és ugyan őszszel leendek szerencsés eljöhetni. — A t. cz. közönség kegyes pártfogásába magamat ajánlom.

Debreczen, 1874. szept. 22.

Müller Lajos,
udvari táncz és illemtanár Pestről.

547 2—2

Lakásom Széchenyi-utcza, Balog J. ügyvéd ur házánál.

Pályázat.

Debreczen sz. kir. városnál üresedésbe jött segéd levéltárnoki állomás mely 600 frt évi fizetéssel van összekötve a jövő nov. havi közgyülésen fogván betöltetni: felhivatnak mindazok, kik ézen állást elnyerni ohajtják, hogy f. hó 19-től nov. 3-ig bezárólag mindenkor d. e. 10 órától 12-ig a főispáni hivatalban, (városháza) vagy szóbelileg jelentkezzenek — vagy kérvényeiket nyujtsák be.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsától 1874. oct. 7.

kiadta:
Boczkó Soma.
jegyző.

90. 2—3.

Kiadó lakok.

Battyányi-utczán 2554-ik számu háznál két rendbeli lakosztály és az utczára egy csinos butorozott szoba kiadó. Értekezhetni lehet csapó-utcza 335. sz. a.

Kardos Kálmánnal.

80 3—3

Alólirottak mély tisztelettel tudatjuk a nagyérd. közönséggel, hogy a helybeli piaczon, czegléd-utczán a városháza alatt a

MENYASSZONYHOZ czimezve

női pipere

rövid és fehéráru kereskedést

nyitottunk

és minden e szakba vágó czikkekkel a legjutányosabb árak mellett legjobb minőségben fogunk szolgálni. Nagy választékban berendezett raktárunk képesit a n. é. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelni, miért is számos látogatásért esdünk

Schönberger és Mezey.

76. 3—3.

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a könyv- könyomda s kártyagyári részv. társulat Debreczenben.